

- Evropski skupnosti naloži v plačilo izgubljen dobiček, ki ga je utrpela tožnica, v znesku 60.000,00 EUR, ker tožnica, katere ponudba je bila zavrnjena, ni mogla uporabiti in povečati svojega znanja in izkušenj, skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi vse do plačila celotnega zneska;
- Evropski skupnosti naloži povračilo posredne škode, ki je tožnici nastala zato, ker ne bo mogla sodelovati na razpisu, ki bo sledil razpisu na katerem ni bila izbrana. Posredno nastala škoda je nastala zaradi zmanjšane možnosti, da bi bila tožnica izbrana na naslednjem razpisu in znaša 100 % neto prihodka iz javnega naročila in sicer v znesku 25.500,00 EUR;
- podredno, Evropski skupnosti naloži plačilo škode, ki je nastala tožnici zato, ker je izgubila možnost biti izbrana in sicer v znesku 26.400,00 EUR, skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi vse do plačila celotnega zneska;
- Evropski skupnosti naloži plačilo stroškov, ki so tožnici nastali zaradi zbiranja dokazov in predložitve zadeve evropskemu varuhu človekovih pravic in sicer v znesku 40.000,00 EUR, skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi vse do plačila celotnega zneska;
- Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Septembra 1996 je tožnica vložila pondubo na javni razpis Komisije za oddajo storitev v zvezi z direktivo o pitni vodi ⁽¹⁾. Tožnica na razpisu ni bila izbrana.

Tožnica meni, da je Komisija kršila dolžnost transparentnega ravnanja, ki velja na področju javnih naročil. Tožnica navaja, da je na podlagi njene pritožbe evropski ombudsman prišel do enakega zaključka.

Tožnica prav tako navaja, da je Komisija kršila člen 3 Direktive Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev ⁽²⁾. Tožnica trdi, da je Komisija pri obravnavanju različnih ponudnikov ravnala diskriminatorno in pri tem kršila načela dobre upravne prakse.

Tožnica prav tako zatrjuje, da je Komisija kršila člen 12(1) Direktive 92/50/EGS, ker tožnice ni obvestila o razlogih za

zavrnitev njene ponudbe v roku petnajstih dni od dneva prejema pisne zahteve tožnice, ki jo je vložila v ta namen.

Tožnica tudi trdi, da bi ponudba tožnice, če bi Komisija ravnala v skladu z načeli dobre upravne prakse, prišla do faze oddaje naročila. V tem primeru bi ji bilo javno naročilo tudi oddano.

Tožnica poleg tega navaja, da je bila Komisija na podlagi členov 16 in 17(2) Direktive 92/50/EGS dolžna poslati obvestilo o rezultatih postopka oddaje Uradu za uradne objave Evropskih skupnosti najkasneje 48 dni po oddaji javnega naročila.

Tožnica tudi trdi, da jo je Komisija poskusila prevarati.

⁽¹⁾ Javni razpis – XI.D.1 (UL 1996 C 232, str. 35).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev.

Tožba Lapin liitto (Regionalni svet regije Laponska) in občin Enontekiö, Inari, Utsjoki ter Unta Autta, rejec jelenov, proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 9. aprila 2004

(Zadeva T-141/04)

(2004/C 146/11)

(Jezik postopka: finščina)

Lapin liitto (Regionalni svet regije Laponska) in občine Enontekiö, Inari, Utsjoki ter Unta Autta, rejec jelenov, ki jih zastopata Kari Marttinen in Pertti Eilavaara, profesor, so dne 9. aprila 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložili tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeče stranke Sodišču prve stopnje predlagajo, da:

- Razglasi odločbo Komisije za nično in iz nje umakne podatke o finskih regijah, saj je način na katerega so bile predstavljene, nezakonit.

- S seznama umakne zlasti zaščiteni območje nacionalnega parka Pallas-Ounastunturi (F11300101), saj je njegova uvrstitev nanj nezakonita in posega v pravice tožeče stranke, Unto Autto, rejca jelenov.
- Se jim v celoti povrne stroške postopka z obrestmi vred od dneva razglasitve sodbe dalje.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Odločba Komisije 2004/69/ES z dne 22. decembra 2003, ki določa za izvedbo Direktive Sveta 92/43/EGS seznam območij, pomembnih za Skupnost za alpsko biogeografsko regijo, je nezakonita iz naslednjih razlogov:

- Komisija je s sprejemom seznama, ki ga je predložila Republika Finska, prekoračila svoje pristojnosti.
- Komisija ni opravila nadzora zakonitosti nad odločbo Republike Finske v skladu z Rimsko pogodbo ali z določbami direktive. Iz teh razlogov njena pripravljala dejanja temeljijo na postopku v nasprotju s prilogo III direktive.

- Republika Finska je pripravila svojo odločbo v zvezi z območji na način, ki je v nasprotju s pravom Skupnosti, saj ni uporabila direktive v skladu z njeno prilogo III, kar je obveznost, ki jo je Sodišče potrdilo v več sodbah.
- Tožečim strankam ni bila dana možnost, da podajo svoje mnenje v zvezi z vzpostavitvijo alpskih biogeografskih regij, preostanek pripravljalnega postopka pa Finskem ni temeljil na postopku, ki ga določa direktiva.
- Unto Autto zlasti navaja, da Odločba Komisije 2004/69/ES z dne 22. decembra 2003, ki določa za izvedbo Direktive Sveta 92/43/EGS seznam območij, pomembnih za Skupnost za alpsko biogeografsko regijo, ne varuje njegovih temeljnih pravic iz razloga, ker ima ta odločba pravne posledice zaradi katerih njegove temeljne pravice niso zaščitene. S temeljnimi pravicami razumemo pravice na podlagi Ustave Republike Finske o varovanju lastnine, prostem opravljanju poklicne dejavnosti oziroma pravice v zvezi z zaščito kulture. Odločba Komisije prav tako posega v temeljne pravice, ki jih Unija v praksi vseskozi zagotavlja in uporablja.